

s. 3

Jarmo Turusesta
kiinteistöpäällikkö

s. 4-5

Papin työtä
harjoittelemassa

s. 6-7

Partion ja seurakunnan
yhteinen taival

s. 16

Aune Rauman
vaiherikas elämä

Seurakuntatervehdys⁺

9. HELMIKUUTA 2022

Lappeenrannan evankelis-luterilaiset seurakunnat | www.lappeenrannanseurakunnat.fi

Lappeenrannan
ystäväpiiri 70 v.
s. 8-9

Töissä
hautausmaalla
s. 12-13

Ikäystävällinen
Etelä-Karjala
s. 9

”Kuinka suuri onkaan sinun hyvytyesi!
Se on ehtymätön aarre niille, jotka sinua pelkäävät.
Kaikkien nähden sinä annat apusi niille, jotka turvautuvat sinuun.”
Ps. 31: 20

PÄÄKIRJOITUS

Hyvinvointialueet ja diakoniatyön mahdollisuudet

Diakoniatyö täyttää tänä vuonna 150 vuotta. Juhlallisuudet painottuvat ensi syksyyn täällä Lappeenrannassa. Hyvinvointialueet aloittavat puolestaan toimintansa ensi vuoden alusta.

ENNEN VUOTTA 1972, jolloin kansanterveyslaki säädettiin, diakoniatyöllä eli diakonisoiden sairaanhoitajakoulutuksella oli merkittävä asema kansallisessa terveydenhuollossa. Nyt, kun väestö vanhenee ja terveys- ja sosiaalipalvelujen tarve kasvaa, on pakko tukeutua kolmannen sektorin apuun.

SEURAKUNNAT OVAT OSA tuota kolmatta sektoria. Seurakuntien asema ei sosiaali- ja terveydenhuollon kentässä ole kuitenkaan verrattavissa järjestöihin. Yhä edelleen suuri osa väestöstä kuuluu kirkkoon, eivätkä kirkon tarjoamat palvelut, kuten juuri diakoniatyö tai sairaalasielunhoito ja perheneuvonta, ole tarkoitettu vain kirkkoon kuuluville.

DIAKONIAITYÖN VAHVUUS on siinä, että sen myötä voidaan joustavasti tavoittaa juuri se yksittäinen ihminen, joka tarvitsee välitöntä apua, rohkaisua tai mukaan pääsemistä johonkin yhteisölliseen toimintaan.

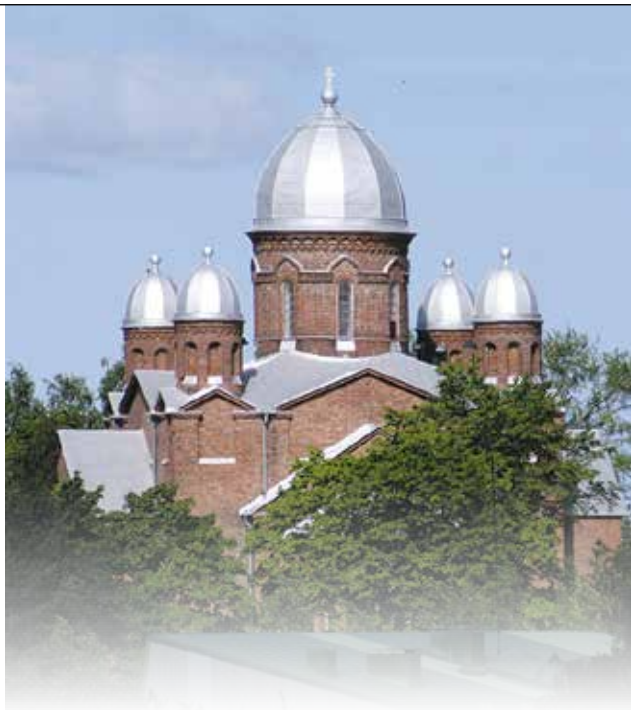
DIAKONIAN VIRKOJA ei kirkossa missään tapauksessa tulisi vähentää. Jos edes jotakin perinteisestä kansankirkosta halutaan säilyttää, on diakoniatyö rippikoulun ja kirkolisten toimitusten ohella hyvin arvostettu ja tarpeelliseksi koettu työmuoto.

VAPAHTAJA OPETTI, että sapattina, lepopäivänakin, voidaan parantaa ihmisiä. Sapatti oli ihmistä varten, ei päinvastoin. Oman aikamme orjuuttava toimintatapa on byrokraatia ja omiin henkisiin juoksuhautoihin kaivautuminen. Kaikkia meitä tarvitaan, jotta eläisimme entistä terveempinä ja onnellisempina.

Mikko Ojanen
päätoimittaja
Lappeenrannan seurakunnan
kappalainen

”Kaikkia meitä tarvitaan, jotta eläisimme entistä terveempinä ja onnellisempina.”

KOMMENTTIPUHEENVUORO

Vielä ei ollut yhden, koko Lappeenrannan kaupungin kattavan seurakunnan aika

SEURAKUNTALAISILLE aika vieraaksi jäänyt, mutta seurakuntien työntekijöitä ja luottamushenkilöitä sitäkin enemmän puhuttanut seurakuntayhtymän rakenneuudistus on nyt saanut päätöksensä. Toisin sanoen kaikki jatkaa entisellään, eikä yhtä suurta nykyisen seurakuntayhtymän käsittävää seurakuntaa syntynyt.

Työntekijöiden suuri enemmistö kannatti sitä ja seurakuntavaltuusto oli yhden seurakunnan muodostamisen kannalla. Vastustusta hankkeelle oli kuitenkin niin paljon, että tuomiokapituli kokouksessaan 15.12. ei asettunut puoltamaan seurakuntien yhdistämistä.

Kapitulin päätöksiä ei ole tapana ainakaan julkisesti kritisoida, sisäpiirin murinaa tämä päätös toki aiheutti niiden keskuudessa, jotka yhdistämistä odottivat.

On totta, että seurakuntien yhdistäminen ei koskaan ole yksinkertainen prosessi ja vasta vuosien alkuhankaluuksien jälkeen sitten viimein on kiitoksen aika.

Mutta tuomiokapitulin ratkaisua on toisaalta kuitenkin myös helppo ymmärtää. Jos riittävää, todellista yksimielisyyttä ei ole, on edessä riitaisa tulevaisuus.

Tulevaisuus aikanaan näyttää, kumpi osapuoli lopulta on ollut oikeassa.

Nyt on kuitenkin poliittikasta tuttuun tapaan hyväksyttävä tosiasiat ja ruvettava vain tekemään hartiavoimin yhteistyötä, siihenhän rakenneuudistuksenkin myötä pyrittiin.

Mikko Ojanen
Lappeenrannan seurakunnan
kappalainen

UUSI KASVO

Ei oppi ojaan kaada

Uusi kiinteistöpäällikkö panostaa osaamisensa kehittämiseen.

JARMO TURUNEN aloitti marraskuussa Lappeenrannan seurakuntayhtymän kiinteistöpäällikkönä. Taipalsaarelta kotoisin oleva, 43-vuotias Turunen on työskennellyt suurimman osan työurastaan Saimaan Sisäilmassa. –Se on ollut hyvin monipuolista työtä. Siinä on touhuttu ilmanvaihto- ja tietyt sisäilma-asioiden parissa, Turunen sanoo. Hän on tehnyt myös toimittajan töitä esimerkiksi Etelä-Saimaassa, jonka avustajana hän on toiminut viimeisen 20 vuoden ajan. –Matkan varrella on tullut kirjoitettua suurimpaan osaan maakuntalehdistä, iltapäivälehdistä ja STT:llekin. Välillä olen toiminnut verkkotoimittajana ja tehnyt jopa pieniä yrityslehtiä. Nykyään ei enää ehtisi millään, Turunen sanoo. Hän on lisäksi ollut mukana kunnallispolitiikassa ja toimii parhaillaan Taipalsaaren kunnanvaltuuston jäsenenä.

Atso Suopanki

Kiinteistöpäällikkö Jarmo Turunen toimisto sijaitsee Koulukadulla.

”Huollot ja remontit tulee hoitaa oikeassa aikataulussa.”

JARMO TURUNEN

parhaillaan Metropolia Ammattikorkeakoulussa talotekniikkaa ja valmistuu tämän vuoden aikana. –Olen koko elämäni ajan opiskellut työn ohessa. Katson, että jatkuva oman osaamisen kehittäminen on tärkeää, Turunen sanoo.

Kiinteistöpäällikön arki Turunen kertoo katselleensa jo pidempään kiinteistöpäällikön kaltaista tehtävää. –Kun ilmoitus pisti silmään lehdestä ajattelin, että tuohan on sellaista minun näköistä hommaa. Seurakuntayhtymän eri rakennukset ja maa-alueet pitävät työn sisällön rikkaana. Tehtävän tärkeimpänä osa-alueena Turunen näkee kiinteistöjen huollon ja kunnossapidon niin, että ne säilyvät hyvässä kunnossa pitkälle tulevaisuuteen. Tässä vaaditaan suunnitelmallista otetta.

–Kaikki huollot ja remontit tulee hoitaa oikeassa aikataulussa, etteivät ne myöhästy ja pääse tapahtumaan mitään vahinkoja.

Turunen edeltäjä, 14 vuotta Lappeenrannan seurakuntayhtymän palveluksessa teknisenä isännöitsijänä ja kiinteistöpäällikkönä toiminut **Teijo Kankkunen** jatkaa vielä osa-aikaisena Koulukatu 10:n rakennusprojektin parissa. Turunen sai taloon tultuaan tältä opastusta työn eri alueisiin.

–Tämä Teijon jättämä tontti on laaja. Olen oppimishaluinen ja olen yrittänyt imeä sieltä sen kaiken mahdollisen tiedon, mitä on saatavissa, Turunen sanoo.

Työn alussa aikaa vierähti erilyisiä pohjapiirustuksia metsästäessä. –Piirustuksia tarvitaan lähtötiedoiksi aina, kun ryhdytään tekemään jotain.

Työn ulkopuolella Turusen arjen pitää kiireisenä perhe, johon kuuluvat 7-luokkalainen, 5-luokkalainen ja kaksi esikouluikäistä lasta. –Suurin harrastus tällä hetkellä on lasten harrastuksiin kuljettaminen, ja niihin talkoisiin osallistuminen. Olen ollut yhden lapsen jalkapallojoukkueessa apuvalmentajana; siinä pääsee itsekin vähän kentälle liikkumaan.

ATSO SUOPANKI

Mitä Koulukatu 10 tontilla tapahtuu?

MONI ON varmaan miettinyt Koulukatu 10:n rakennusprojektin etenemistä – tai mitä sille kuuluu.

Lappeenrannan seurakuntayhtymän omistamalla tontilla sijaitisi aiemmin Lappeenrannan seurakuntakeskus. Tilalle on rakentamassa uusi asuin- ja liikehuoneistoja sisältävä kerrostalo.

Aiemman rakennuksen purku-urakka sujui suurin piirtein aikataulussaan huolimatta purkutöissä paljastuneista ylimääräisistä asbestitöistä.

Uuden rakennuksen rakentaminen piti alkua 1.11.2021. Pohjatöissä ilmenneiden ongelmien vuoksi rakentaminen päästiin aloittamaan vasta vuoden 2022 puolella, noin 10 viikkoa myöhässä.

–Tärkeintä on kuitenkin saada pohjat ja tukiseinät riittävän vahvoiksi ja kestäviksi, onhan tulevan rakennuksen vieressä yksi kaupungin pääkaduista, sanoo projektipäällikkö **Teijo Kankkunen**.

–Nyt työt ovat käynnistyneet ja projekti etenee suunnitellusti – vaikkakin myöhässä.

Uuden asuin-liikevuokratalon pitäisi valmistua keväällä 2023. Lue lisää tulevasta kiinteistöstä www.lappeenrannanseurakunnat.fi/info-ja-asiointi/kiinteistotoimi/koulukatu-10

Mika Kolehmainen

Seurakuntatervehdys⁺

9.2.2022, helmikuu – 55. vuosikerta

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

JULKAISIJAT
Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA
Mikko Ojanen

TOIMITUSSIHTEERI
Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO
Eija Fabritius, Atso Suopanki, Keijo Martikainen, Mikko Ojanen, Juha Eklund ja Marja Talikka

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.

Seuraava numero ilmestyy **6.4.2022**.
Lehteen tulevat aineistot voi toimittaa osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi **7.3.2022** mennessä.

KANNEN KUVA
Pexels / Anna Shvets

ILMOITUSMYNNYNTI: KAAKON VIESTINTÄ OY / MEDIUMYNTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 648 5973
Katja Broms puh. 040 669 4253
Eija Imeläinen puh. 040 487 2792
Tarja Karhu puh. 040 085 4661
Riku Kontio puh. 040 675 5649
Anurikka Poutala puh. 040 707 5107
Maarit Vento puh. 040 554 0036

PAINO
Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

MYNNYNTIJOHTAJA
Marja Niemikoski puh. 044 738 1417

SÄHKÖPOSTIOSOITE
etunimi.sukunimi@kaakonviestinta.fi

SARJAKUVA

M. Kolehmainen-22

Joona Suurmäki, Veera Nousiainen, Katriina ja Samu Sjöholm, Kati Saramäki ja Veli-Matti Päiväranta odottavat harjoittelujaksoltaan lisätietoa seurakuntatyöstä mm. uravalinnan tueksi.

Harjoittelun kautta papin työ tutuksi

Itä-Suomen yliopiston läntisen teologian 8 opiskelijaa on paraikaa harjoittelemassa seurakuntatyötä Lappeenrannan seurakunnissa. Harjoittelu kuuluu kaikille teologian opiskelijoille opintojen loppuvaiheessa.

TEOLOGIOPISKELIJAT ovat tuttu näky Lappeenrannan seurakunnissa. Harjoittelukoordinaattori, sairaalapastori **Pia Haikosen** mukaan opiskelijoiden määrän vaihtelevan vuosittain.

Opiskelijat sijoittuvat eri seurakuntiin ja heille nimetään ohjaava pappi kussakin seurakunnassa, jonka kanssa käydään ohjauskeskusteluja ja joka on opiskelijoiden tukena harjoittelun ajan, kertoo Haikonen.

Harjoitteluun kuuluu tutustumis-

seurakuntatyön eri elementteihin, ja opiskelijat kulkevatkin seurakunnissa eri ihmisten mukana eri tilanteissa.

Nyt koronan vuoksi tilanteita on vähemmän, mutta käynnit erilaisissa kerhoissa, osallistuminen jumalanpalveluksiin, kasteisiin ja hautajaisiin kuuluvat ohjelmaan, kuvaa Haikonen.

Harjoittelun tarkoituksena onkin tutustua papin työhön käytännössä mahdollisimman monipuolisesti, joten opiskelijat ovat myös

käytettävissä sielunhoitoa varten, täsmentää Haikonen. Tutustuminen eri osa-alueisiin tapahtuu myös jumalanpalveluselämän, kasvatuksen ja sielunhoidon ryhmissä.

Seurakuntaharjoittelun aikana opiskelijat saavat hieman kokea musta papin tehtävistä ja he voivat miettiä, miltä papin työ heistä tuntuu. Opiskelijat tutustuvat myös seurakuntayhtymän eri työaloihin, kuten varhaiskasvatukseen, erityisdiakoniaan, talousjoh-

tajan työhön ja viestintään. Tänä vuonna myös sotilaspapin työhön. Yliopisto määrittää työssäoppimisen tavoitteet, jotka ovat erilaisia eri ryhmissä. Myös seurakunnissa tapahtuvalle harjoittelulle yliopisto laatii tavoitteet. Yliopisto solmii sopimukset seurakuntayhtymän kautta.

Tapaan teologioiskelijat seurakuntayhtymän viestinnän esitelyssä. Teologioiskelijat **Joona Suurmäki, Veera Nousiainen, Katriina Sjöholm, Samu Sjöholm, Kati Saramäki ja Veli-Matti Päiväranta** kertovat olleensa Lappeenrannassa vasta viikon, mutta odottavat mielenkiinnolla seuraavia kahta kuukautta, jonka harjoittelu kestää.

Viellä heille ei ole ehtinyt muodostua tarkkaa kuvaa siitä, mitä kaikkea seurakuntapastorin työ tai työ seurakunnissa pitää sisällään ja mitkä voisivat olla ne työalat, jotka erityisesti itseä kiinnostavat.

Me teologeina tietysti uskom-

me, että meitä johdatetaan. Löydämme varmasti oman paikkamme ja sen työn ja tavan toimia, mikä meille itse kullekin on luonteva, sopiva ja hyvä tapa, sanoittaa Kati Saramäki.

”Teologian maistereilla olisi hyvät edellytykset toimia myös muissa ammateissa.”

KATI SARAMÄKI

Ulkopaikkakuntalaiselle Lappeenranta näyttäätyt ystävällisenä ja avoimena paikkana, jonne on ollut helppo tulla. Useimmat ovat odottavalla kannalla, sillä osallistuminen jumalanpalveluksiin ja seurakuntayhtymästä ja sen koosta kiinni. Tai strategisista linjauksista. Opiskelijoita aslaa haastatteluhetkellä alkumetreil-

lä. Lehden ilmestymisen aikana monet ovat ehtineet jo saarnamaan omassa harjoitteluseurakunnissaan.

Pääsääntöisesti teologian maisterien otaksutaan hakeutuvan joko papin tai uskonnon opettajan tehtäviin.

Teologian maistereilla olisi hyvät edellytykset toimia myös muissa ammateissa, koulutus on hyvä ja yleissivistävä – teologit olisivat arvokkaita mm. etiikan ammattilaisia, huomauttaa Saramäki.

Kirkon viestinnällä on tulevaisuudessa suurta merkitystä

Viestinnän esittely herättää yleensä keskusteluja. Viestinnän resurssointi ja järjestäytyminen on pitkälti seurakunnasta tai seurakuntayhtymästä ja sen koosta kiinni. Tai strategisista linjauksista. Opiskelijoita aslaa haastatteluhetkellä alkumetreil-

län suhde. Miten ja missä määrin tuoda keinoja ja välineitä perinteiseen yhteisöön? Vähentävätkö ne uskottavuutta tai sanoman painavuutta? Miten tavoitetaan seurakuntalaiset ja yleisöni ja miten toteutan julistustehtävääni kiinnostavasti ja tavoitettavasti?

Keskusteluissa käy ilmi, että tulevaisuuden teologian maisterit tiedostavat viestinnän merkityksen ja haasteet hyvin. Ideoita vähentyvien seurakuntalaisten kohtaamiseen sinkoilee. Jää nähtäväksi, mitä niistä itsekin toteuttaa omassa työssään, mitä se sitten onkin. Viestintäpäällikkönä en voi olla iloitsematta siitä, että mahdollisuudet vaikuttaa viestinnän keinoin, hyödyntäen sen eri kanavia ja tapoja, tiedostetaan ja niitä mietitään. Papin tai opettajan työssä, niin kuin kaikissa muissakin töissä, viestin välittämisen taval-

la, sävyillä ja keinoilla on ehdottomasti väliä.

Yhteisenä johtopäätelmänä opiskelijat toteavat, ettei itse sanomaa haluta hukata tai ryhtyä väärin perustein esimerkiksi hankkimaan jäsenistöä. Kirkko on yhä se kristillinen yhteisö, ja sen vetovoimaa halutaan vahvistaa. - On tärkeää kertoa niistä perusarvoista, joille kirkko ja luterilaisuus perustuu, tiivistää Veli-Matti Päiväranta.

Vaikka jäsenet vähenevät, ei hengellinen etsintä ole ihmisillä vähenyt. Tähän tulisi myös ev.lut. kirkon tuoda oma vahva sanomansa esille ja tarjota oma vaihtoehtonsa näille etsijöille, summaa koko joukon puolesta Katriina Sjöholm.

Mitkä ovat sitten ne tavat, joilla sanomaa kerrotaan tai miten, jää kunkin uuden teologian maisterin omiin käsiin.

EIJA FABRITIUS

ARJEN RIPPIKOULU – USKON PERUSTEITA

Tuhkakeskiviikko & paasto

KOHTA SE taas alkaa – paasto. Yleensä tähän aikaan vuodesta tuttavapiiristäni alkaa tulla viestejä siitä, miten kukakin paastoa viettää. Joku jättää sosiaalisen median, toinen luopuu makeisista tai syö muuten yksinkertaisemmin.

Viimeisen vuosikymmenen aikana paaston merkitys on alkanut korostua luterilaisessa kirkossamme. Puhutaan yhä enemmän erilaisista paaston muodoista.

Yksi kovasti nousussa ollut paastonmuoto on ekopaasto, eli pyrkimys paaston aikana yksinkertaisempiin elämäntapoihin ja ekologisempiin valintoihin. Mutta mitä sitten on paasto?

Paastolla valmistaudutaan juhlaan

Paastolla on pitkät perinteet eri uskonnoissa ympäri maailmaa. Muslimit paastoavat Ramadaniin aikana ja juutalaiset Suuren sovituspäivän aikaan. Meidän kirkkovuodessamme on kaksi paastoa: adventtipaasto (joka usein jää huomiotta pikkujoulujuhlia vietettäessä) ja pääsiäistä edeltävä paasto. Paaston ajatus on se, että silloin valmistaudutaan juhlan viettoon.

Pääsiäinen on ollut alkukirkon ajoista lähtien kirkkovuoden suurin juhla. Muun muassa kirkkoisä **Tertullianus** tunsi jo 200-luvulla tavan, että tuhkaa käytettiin katumuksen merkkinä pääsiäistä edeltävän paaston aluksi. Tämä tapa on nousut viimeisen vuosikymmenen aikana taas meilläkin esiin, kun tuhkakeskiviikon viettäminen on leistynt.

Miksi sitten paastotaan? Kirkollisissa paastoissa ei ole kysymys terveyskysymyksistä. Ei myöskään ole kyse siitä, että pyrittäisiin pääsemään eroon pikkupaheista ja/tai elämänlaadusta pyrittäisiin parantamaan.

Paastohaaste meille kaikille voisikin olla se, että kysymme itseltämme: Mitä minun elämäleni kuuluu tällä hetkellä?

Missä olen ollut viimeisen vuoden aikana? Onko sellaisia ihmisiä, joita minun olisi syytä tarkastella, ja jos jokin ihmishuuhde on mennyt rikki, voisinko niitä korjata? Missä minun tarvitsee muuttua? Mistä olisin valmis luopumaan?

Kirkko ei tarjoa meille valmiita vastauksia henkilökohtaisissa paaston haasteissamme, mutta se tarjoaa meille keskustelukumppanuutta ja tarkastelupintoja. Kirkko tarjoaa meille myös uutta identiteettiä yhteisönä, Kristuksen yhteydessä, Jumalan kasvojen edessä.

Hyvää paastonaikaa!

MATHIAS JUNELL
Lappeenrannan seurakunnan kappalainen

MODELIAN / DELIAN mallisto 1/2 -hintaan!

PG-fashion

Riiva Vaintola
puh. (05) 451 2195
Oksasenkatu 8, Lpr

PESULA

PYYKIT & MATOT KULJETUS

IMATRA p. 050 431 7450 LAPPEENRANTA p. 0440 419 050

PYYKKITYTTÖ

jo vuodesta 1993

Laadukasta ja luotettavaa fysikaalista hoitoa lähelläsi!

- Hierontaa ja fysioterapiaa
- Jalkaterapeutin palvelut
- Hyvinvoinnin hoitolahjakortit
- Kuntoutusta myös kotikäynteinä

Meillä voit käyttää omaishoidon palveluseleitä.

FYSIOWIRE

www.fysiowire.fi puh. 020 7497 660

Tietäjankatu 2 53100 Lappeenranta

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

Nyberg Oy

Alan ammattitaitoista palvelua
www.nybergoy.fi

Kauppakatu 41 puh. (05) 451 3449 53100 LAPPEENRANTA

Välitie 6 puh. (05) 453 4200 54100 JOUTSENSO

KIVIKOKKO OY

Pikkalanläntheenkatu 4, 53500 Lpr, puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 93 vuotta

TOLVANEN OY

HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kympp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

Savitaipaleen Kukka ja Hautaus Ky

Peltolainahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkahautaus.fi

PARTIO

Partiolaisia kirkon kellareissa ja vallien välissä

Monella partiolippukunnalla ja seurakunnalla on Suomessa pitkä yhteinen taival takanaan. Lappeenrannan Walliveljet ovat toimineet Lappeenrannan seurakunnan partiolippukuntana yhtäjaksoisesti jo vuodesta 1946. Vuosikymmenten saatossa partio on yhtenä seurakunnan lapsi- ja nuorisotyömuotona antanut eväitä elämään jo tuhansille nuorille.

Juuret syvällä

Lappeenrannan kirkon vieressä Nikolain valleilla seisoo 1792 valmistunut vanha ruutikellari, tuttavallisemmin Vallikellari. Tila toimii nykyisin Walliveljien kokouspaikana eli kolona. Sisarlippukunta Wallisirkut kokoontuvat kirkon kellarikerroksessa. Yhteensä lippukunnissa toimii 11 ryhmää eri ikäisille partiolaisille jäsenmäärän ollessa liki 190.

Varhaisimmat maininnat partiotoiminnasta Lappeenrannan seurakunnassa ovat 1930-luvun puolivälistä. Tällöin seurakunnan poikatyössä yksi osasto keskittyi yksin partiointiin. Toiminta jäi kuitenkin pienimuotoiseksi sopivien tilojen ja ohjaajien puuttuessa. Partion siemen oli kuitenkin kylvetty valleille.

Toden teolla partiotoiminta alkoi pian sotavuosien jälkeen 1946. Kirkkoherra **Kaiku Kallio** antoi vahvan tuen seurakunnan oman partiolippukunnan perustamiselle. Toiminta vakiintui nopeasti noin sataan jäseneseen. Leirit ja retket Saimaan saariin sekä vesipartiointi pienillä purjeveneillä täyttivät monen nuoren partiopojan arjen. Vuonna 1960 seurakuntaan perustettiin oma tyttölippukunta Wallisirkut.

"Partiotoimintaa ohjaavat yhtä lailla partion oma partio-ohjelma ja arvopohja sekä seurakunta ja sen kristillinen arvopohja."

Walliveljien toiminnassa on kautta aikain korostunut toiminta luonnossa, tekemällä oppiminen ja yhdessä päättäminen. Viikoittaisissa kokouksissa opitut tiedot ja taidot todennetaan leireillä ja retkillä ja jäävät takataskuun elämän myöhemmillä poluilla kulkiessa.

Vuosikymmenten saatossa toiminnassa on ollut tasaisesti nousua ja laskusuhdanteita, jotka mukail-

vat varsin tarkasti yhteiskunnassa, partioliikkeessä, koulumaailmassa, seurakunnassa ja nuorisokulttuurissa tapahtuneita muutoksia. Perusajatus partiosta lasten ja nuorten kasvatustoimintana on kuitenkin kestänyt ajanhammasta hyvin. Partio pyrkii yhä tänä päivänä oman peruskirjansa mukaan *"kasvattamaan persoonallisuudeltaan ja elämäntavoiltaan tasapainoisia, vastuuntuntoisia, aktiivisia sekä itsenäisesti ajattelevia paikallisen, kansallisen ja kansainvälisen tason yhteisön jäseniä."*

Partio osana seurakuntaa

Partiolippukunnat ovat seurakuntien lapsi- ja nuorisotyömuotoina omalaatuisia, sillä moni lippukunta toimii myös rekisteröitynä yhdistyksenä. Partiotoimintaa ohjaavat yhtä lailla partion oma partio-ohjelma ja arvopohja sekä seurakunta ja sen kristillinen arvopohja. Perusarvoiltaan partioliikkeellä ja evankelis-luterilaisella kirkolla on lisäksi taustayhteisösopimus, joka määrittelee yhteistoiminnan tarkemmin.

Seurakunnat tukevat partiotoimintaa taloudellisesti ja tilojen sekä leiriläluoiden osalta. Oman merkittävän tukensa partiotyöhön tuovat seurakuntien partiotyöntekijät eli Sepot. Partio-ohjelma sisältää kunkin ikäkauden kehitystasoa vastaavan katsomuskasvatuksen. Seurakuntien lippukunnilla katsomuskasvatus on usein taustayhteisönsä tunnustuksen mukaisesti uskonnollista kasvatusta kunkin jäsenen omaa vakaumusta kunnioittaen.

Partiolaiset osallistuvat myös mm. kolehdinkantoihin, seurakunnan tapahtumiin sekä antavat usein partiolupauksensa kirkossa. Moni partiolainen on myös toiminnut rippileirillä isosena sekä seurakuntien luottamustehtävissä. Seurakuntien yhteyksissä on monia entisiä ja nykyisiä partiolaisia.

Korona koettelee vaan ei katkaise

Elämä koronaviruksen keskellä on väistämättä näkynyt myös partiolaisten arjessa. Turvallisuus on partiotoiminnassa aina etusijalla ja näin ollen viranomaisten ohjeita ja

Etelä-Karjalan Partiolaiset/Aino Lampi

Etelä-Karjalan Partiolaiset/Aino Lampi

Walliveljet partioparaatissa Lappeenrannassa 29.4.2018.

Hannu Murtovuori

Partiolaisia partioparaatissa 1962.

suosituksia on noudatettu tarkasti. Lippukunnan eri ryhmien viikoittaiset kokoukset kirkolla keskeytyivät keväällä 2020. Tilanteen vuoroin helpottaessa ja kiristessä on vuoroteltu tavanomaisen ja etäyhteyksillä tapahtuvan partiointin välillä.

Kokousten ollessa mahdollisia maskit, turvavälit ja käsihygieniat ovat osa arkea. Lisäksi ryhmiä ei sekoiteta keskenään ja osallistujat

kirjataan mahdollisten altistusten varalta. Toistaiseksi lippukunnan toiminnassa tartuntoja ei ole tietävästi syntynyt.

Historiaa talteen tuleville sukupolville

Osittain koronan siivittämänä syntyi ajatus Walliveljien historiikin kokoamisesta. Työ alkoi alkuvuodesta 2021 aineiston kokoamisella eri arkistoista, entisten jäsenten

haastatteluilla sekä olemassa olevan aineiston digitoinnilla. Vanhoja päiväkirjoja, valokuvia ja kokouspöytäkirjoja on digitoitu jo liki 3500 sivua. Aineistonkeruu eri muodoissaan jatkuu kuluvan vuoden loppuun. Varsinainen kirjoitustyö alkaa alkuvuodesta 2023.

Mikäli Sinulla on Walliveljiä tai Wallisirkkuja koskevaa aineistoa tai muistitietoa, pyydämme kiel-

Partio pähkinänkuoressa

- Partioliike sai alkunsa Englannissa 1907 ratsuväenkenraali Robert Baden-Powellin kehittämänä.
- Maailmalla 45 miljoonaa partiolaista.
- Partio rantautui Suomeen 1910 ja Lappeenrantaan 1911.
- Suomessa 60 000 partiolaista.
- Suomessa kattojärjestönä toimii Suomen Partiolaiset jakautuen 12 partiopiiriin ja 750 lippukuntaan.
- Viisi varsinaista ikäkautta: sudenpennut (7-9 v.), seikkailijat (10-12 v.), tarpojat (12-15 v.), samoajat (15-17 v.) ja vaeltajat (18-22 v.).
- Lisäksi perhepartiota (3-6 v.) ja aikuisia vapaaehtoisia.
- Etelä-Karjalassa toimii 22 lippukuntaa, joista puolella on seurakunta taustayhteisönään.

Partiolaisen arvopohja

Partiolaisen arvot ilmenevät partioliiketoiminnassa, partiolupauksessa ja partiolaisten tunnuksessa. Partioliikeen toimintaa Suomessa ohjaa maailmanjärjestöjen määrittelemä arvopohja, jossa ihmisellä on velvollisuuksia suhteessa Jumalaan, muihin ihmisiin ja omaan itseensä.

Partioihanteet:

- Kunnioittaa toista ihmistä.
- Rakastaa luontoa ja suojella ympäristöä.

Olla luotettava

- Rakentaa ystäväyyttä yli rajojen.
- Tuntea vastuunsa ja tarta tuomeen.
- Kehittää itseään ihmisenä.
- Etsii elämän totuutta.

Partiolupaus:

Lupa parhaani mukaan elää maan ja maailman parhaaksi, kasvaa katsomuksessani ja toteuttaa <ikäkauden> ihanteita joka päivä.

Tunnus:

Ole valmis.

► *Lähde: Suomen Partiolaiset - Finlands Scouter ry:n peruskirja 14.11.2020*

MISSIONHANKE

Lappeenrannan seurakuntayhtymän Mediainissio 2022 -hankkeessa

SE LÖYTYY -Mediainissio 2022 on valtakunnallinen miljoonaluokan konsepti, joka näkyy ammattimaisesti suunniteltuna ja toteutettuna monimediakampanjana niin somessa, tv:ssä, radiossa kuin ulkomainonnassakin 19.9.-16.10.

Evangeliumi tavoittaa ihmisiä elämänläheisesti ja koskettavasti. Samaan aikaan koteihin jaetta- va missiokirja sisältää kertomuksia ihmisistä, jotka ovat löytäneet Jumalan avun elämän vaikeuksien keskellä. Lokakuussa järjestetään myös paikallinen tapahtumapäivä eri kohderyhmille.

Seurakunnat liittyvät pitkin vuotta missioon omilla tapahtumillaan. Missiohanke haastaa seurakuntia kohtaamaan eri-ikäisiä yksinäisyydestä kärsiviä ihmisiä. Näin mukana on vahva diakoninen näkökulma. Vapaaehtoisten seurakuntalaisten panos tulee olemaan tärkeä. Missio innostaa rukoukseen ja tarjoaa heille mahdollisuuden kertoa luontevalla tavalla omasta uskostaan arjen keskelä työkavereille, naapureille ja lähipiiriin ihmisille.

Uskon kampanjan herättävän ihmisissä kiinnostusta uskonkysymyksiä ja seurakuntaa kohtaan. Varsinaisen mediakampanjan aikana heillä on mahdollisuus jättää yhteyspyyntö omaan seurakuntaan, josta kontaktihenkilöt ottavat yhteyttä ja kulkevat rinnalla niin kauan kunnes ihminen - etsijä, kyselijä, seurakuntayhteyttä kaipaava tai missiossa uskon löytänyt - löytää itselleen sopivan seurakuntayhteyden. Toivon, että saamme luotua yhdessä seurakuntalaisten kanssa seurakuntimme kiinnostavan, tuoreen ja monipuolisen kattauksen, jonka äärelle uu-

sien ihmisten on hyvä tulla.

Mission teknisenä järjestäjänä toimii yleiskristillinen media-lähetysjärjestö IRRTV. Lappeenrannassa missiossa on mukana tällä hetkellä ev.lut. seurakuntien lisäksi Helluntai- ja Vapaaseurakunta, Kansanlähetys, Suomen Raamattuopisto (SRO) ja Parikannemissätiö.

Hyräillen tuttua riparilaulua: "Evangeliumi - ilosanomamme on... Jeesus Kristus kuoli, jotta eläisimme, meidän tehtävämme on nyt kertoa se!"

Ota yhteyttä, tehdään tämä yhdessä!

MATTI "MASA" ANTILA

Se löytyi -mediainissio 2022:n ja vapaaehtoistoiminnan koordinaattori Lappeenrannan seurakuntayhtymä 040-3126413, matti.antila@evl.fi

Tulossa lähiaikoina:

► **Majataloilta** pe 11.2. klo 18 Lappeen kirkossa, Ilkka Puhakka, Pekka Simojoki, Jukka Jämsen. (live+striimi)

► **Rukousillat** ti klo 18: 22.2. Betanialla, 22.3. KL:n lähetyskodilla

► **L10T-elämäntapa-**valmennus 11.-13.3. Sammonlahden seurakuntakeskuksessa. Ilm. viim. 3.3. Matti Anttilalle.

missio2022.fi

MISSION2022

Pexels

Kotisairaanhoidon ja Kotihoitopalvelu
Kanerva T:mi
p. 044 2792379

- Sairaanhoidolliset palvelut
- Verinäytteet
- Lääkejako
- Avustus/asiointipalvelut

Omaishoidon palveluseteliyrittäjä

TAKSI taksisaimaa.fi

- PAIKALLINEN, PALVELEVA TAKSI

TAKSI-keskus 0200 60 400
(1,08€/puhelu+1,01€/min)

KELA-taksi 0800 555 123
(maksuton)

Jalkaterapeutti (AMK)
Soile Ruhtinas

040 414 2988
Karjalantie 25, Lauritsala
(R-Kioskin talo)

Alina auttaa arjessasi

Meiltä monipuoliset hoiva-, kotisairaanhoidon- sekä kotityöpalvelut. Tilaa ilmainen kartoituskäynti!

Alina Lappeenranta
Puh. 044 455 6800
 liisa.venalainen@alinahoiვაtiimi.fi
www.alinahoiვაtiimi.fi

Arkiapu Kaarina

Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Ammattitaidolla ja aidosti välittäen.

www.arkiapukaarina.fi
Puh. 050 5626 424

LaatuJaika

Merja Kosonen
 Puh. 044 972 5048

Jalkojen hoitoa koti- ja laitoskäynteinä Omaishoidon palvelusetelituottaja

KESÄMÄEN LEIPOMO

KAHVILA MYYMÄLÄ

Puh. 05 4569 175

Kourula: Karankokatu 3
 Keskusta: Kauppakatu 53, Lappeenranta

Kotipalvelua J S Heinonen

Siivous, ikkunanpesut, hoiva ja huolenpito, asioinnit ym.

Puh. 050-545 1765 / Ajanvaraus

Hoivatkaa – kertokaa lastenlapsille

RINTAMAMIESTALOMME yläkerrassa asuneet isovanhempani hoitivat minua, kun äitini oli töissä vanhainkodissa. Kasvoin arvostamaan vanhoja ihmisiä. Kolmenkymmenen pappisvuoteni aikana olen tykännyt pitää vanhainkoti- ja asuinyksikköhartauksia, jutella vanhusten kanssa. Historianopettajataustan omaavana kuuntelen mielelläni henkilöhistorioita.

Liikutuin, kun minut kutsuttiin ensimmäisenä naisena sotaveteraanien omaksi veljespajiksi. Osallistun Lappeenrannan sotaveteraanien ja Piirin sotaveteraanien hallitusten kokouksiin jäsenenä. Ohjelma- jaoston kanssa suunnitellaan ja toteutamme hengellisiä iltapäiviä, retkiä, sankarihautausmaahartauksia ja kirkkopyhiä. Elokuussa toteutimme naiskeskille leirin Tuosassa. Veimme jokaiselle veteraanillemme ja leskellemme joulun alla pienet joulumuistamiset. Siunaushiekkailen kunniat tehtävänäni viimeiseen iltahuutoon kutsuttuja veteraaneja ja leskiä.

Uteliaisuuteni oman sukuni historiaan ja ukkini sotahistoriaan virisi myös veljespappeuden myötä. Hallituksen jäsenet opastivat ukin sotilaskantakortin tilaamisessa Kansallisarkistosta. Olen opastanut jo muitakin kiinnostuneita tutkimaan sukunsa veteraanien historiaa.

Edeltäjäni veljespappi **Antti Vanhanen** ja edesmennyt puheenjohtajamme **Erkki Pulli** perustelivat kutsuani veljespajiksi myös sillä, että tunnuksen omaavia veteraaniveljiä ei ole enää jäljellä kuin kymmenkunta, rintamamiesnaisia kolmisenkymmentä. Veteraanien puoliset ja lesket sen sijaan ovat vuosia kestäneet rintamalla olleiden miestensä painajaisia, traumoja – jopa väkivaltaisuutta, tehneet kotirintamalla miestenkin työt. Naisena minut haastettiin kuuntelemaan heitä.

Olen saanut tilaisuuden osallistua jo kahtena vuotena Sotaveteraanien kansallisille virikepäiville niin Turussa kuin Kalajoella, tutustua liittojen johtajiin ja muihin veljespappeihin ja piispoihin. Olen pitänyt Kaatuneitten muistopäivän radiossaarnan ja piirin kirkkopyhän saarnan Luumäellä viime kesänä. Seurakuntani on mahdollistanut osallistumiseni veljespajin velvollisuuksiin ja mahdollisuuksiin. Seurakuntayhtymä tukee veteraanityötä myös taloudellisesti. Sotainvalidien pappina toimii rovasti Jorma Taipale, jonka kanssa teen yhteistyötä. Kansallisen Veteraanipäivän 27.4. valtakunnallinen pääjuhla järjestetään tänä vuonna Lappeenrannassa.

Veljespappina ja partiopappina koen velvollisuudekseni myös kertoa veteraanisukupolvesta nuorille. Veteraanityössä siirrytään parhaillaan Tammenlehvä-perinneaikaan paikallisyhdistyksiä lakkauttamalla. Lesket eivät saa vielä valtiolta tukea, jota paikallista-lesket heille annamme. Haastan sinut mukaan lipaske-
rääjäksi ja kannattajajäseneksi.

MAARIT HIRVI
Veljespappi
Sammonlahden kappalainen

Pixabay

Miesten päivät Lappeen kirkossa 1927.

Suomen Raamattuopiston Lappeenrannan Ystäväpiiri 70 vuotta

– osa paikallista kirkkohistoriaa

ENSIMMÄINEN Raamattuopiston ystäväiltä pidettiin 1.4.1952 Lappeenrannan kirkon alaisissa. Puuhämiehenä oli lappeenrantalainen **Antti Ravantti**. Hän oli tullut Sanaan koskettamaksi Lappeen kirkossa 1948 järjestetyillä hengellisen elämän syventymispäivillä. Hän ja muutama muukin oli löytänyt tiensä Raamattuopiston kursseille Kauniaisiin.

Raamattuopisto oli **Urho Muroman** ja hänen työtovereidensa pitkäaikainen unelma, joka toteutui 1945. Toimintaa ylläpiti 1939 pe-

rustettu Suomen Sisälähetysseäitiö. Toiminnan tarkoitus oli opettaa Raamattua ja innostaa seurakuntalaisia toimimaan evankeliumin asiassa omilla paikkakunnillaan. Ystäväkokoontumisissa oli tarkoitus rukoilla työn puolesta, hankkia varoja vapaaehtoisen tuen varassa toimivalle opistolle ja tietysti rakentua yhteisestä uskosta.

Herätyksen aikoja

Ystäviä paikkakunnalla oli jo monia. Pastori Urho Muroma oli vierailut kaupungissa tammikuussa

vuonna 1928 pitämässä kolmi- viikkoisiksi venyneitä evankelioimis- päiviä. Ne olivat ensimmäiset laatu- aan Suomessa.

Lappeen kirkko oli täyttynyt iltailan perään. Myös kaupungin kirkossa oli tilaisuuksia. Elettiin herätyksen aikoja. Erityisesti luku- isat nuoret olivat saaneet uskon lahjan. Lappeenrannan Nuorten Kristiliseen Yhdistykseen tuli paljon uusia jäseniä. Lappeelle perustettiin oma yhdistys. N.K.Y. tarjosi hengellisen kasvu- ja toimintapaikan uskon löytäneille nuorille. Käy-

Lappeenrannan nuorten kristillisen yhdistyksen väkeä 1930-luvulla.

A. Häkkisen kotialbumi

tiin ahkerasti kirkossa, kokoon-
nuttiin säännöllisesti, oli kuoro,
tyttöjaosto, tehtiin retkiä ja toi-
mittiin pyhäkoulun opettajina.
Oltiin kiinteä osa seurakuntien
nuorisotoimintaa.

Urho Muroma kävi Lappeen-
rannassa myöhemminkin. Hänen
toimittamansa Herää Valvomaan
-lehti alkoi tulla moneen kotiin
syventämään lukijansa hengelli-
stä elämää.

Näin korona-aikana päiville ja
kurssille pääsee omalta kotisoh-
valta netin välityksellä! Tarjontaa
on kaikille ikäryhmille.

Lappeenrannan Ystäväpiiri jär-
jestää tilaisuuksia kuukausittain.
Tilaisuuksiin ovat kaikki terve-
tulleita. Huhtikuussa aiomme
juhlia 70-vuotista taivalta, muis-
tella vähän menneitä ja olla Ju-
malan sanan äärellä. Hyvän Ju-
malan luota saamme etsiä turvaa
ja viisautta elämäämme ja tule-
viin päiviin.

EEVA PUSA

**Suomen
Raamattuopiston
Lappeenrannan
Ystäväpiirin
70-vuotisjuhla**

su 3.4. Lappeen

Marian kirkossa.

Klo 10 messu
Mika Lehtola lit.,
Lauri Vartiainen saarna.

Kirkkokahvit.

Välittömästi kahvi-
taun jälkeen
JUHLA

Lauri Vartiainen, Mika
Lehtola, Jorma Taipale,
Anna Pöyhönen, Eeva Pusa
ja Juha Hasanen.

Kahvitaun aikana on
mahdollisuus tallentaa
valokuvia ja tekstejä
sekä äänittää muistoja
menneiltä vuosilta.

TERVETULOA!

IKÄYSTÄVÄLLINEN ETELÄ-KARJALA

Ikäystävällinen Etelä-Karjala -hankkeessa vahvistetaan ikääntyvien hyvinvointia ja toimintakykyä

Ikäystävällinen Etelä-Karjala hanke, joka saa sosiaali- ja terveysministeriön myöntämää valtionavustusta terveyden edistämisen määrärahasta, kokoaa yhteen laajan joukon kuntien, seurakuntien, järjestöjen ja oppilaitosten toimijoita.

PROJEKTIPÄÄLLIKKÖ Sari Hokkanen kuvaa hanketta hyvin konkreettiseksi, ei vain ylätasoon suunnittelu- ja kehittämishankkeeksi. Hankkeen tavoitteena tukea ikääntyvien terveyttä, toimintakykyä ja osallisuutta ennakoivilla ja hyvinvointia edistävillä toiminnoilla, jotka sisältävät runsaasti käytännön toimenpiteitä sekä toimintamalleja.

Hokkasen mukaan maakunnallisen ikäverkostotoiminnan käynnistäminen on yksi hankesuunnitelmaan kirjattu tavoitteita. Ikäverkostoon kuuluvat edustajat kaikista Etelä-Karjalan kunnista, alueen vanhus- ja vammaisneuvostoista, seurakunnista, Kaakkois-Suomen sosiaalialan osaamiskeskuksesta (Socomista) ja Eksoten tulosalueilta. Verkoston toimintaa ohjaa Etelä-Karjalan suunnitelma ikääntyneen väestön tukemiseksi 2021-2025.

Hokkanen pitää verkostojen luomista ja niiden toimintaa erittäin tärkeänä.

Hankkeessa rakennetaan maakuntaan ikäystävällinen verkostojohtamisen malli, jonka avulla koodinoidaan ja johdetaan ennaltaehkäisevää toimintaa sekä vahvistetaan eri toimijoiden välistä alueellista yhteistyötä ja yhdenvertaisuutta, kertoo Hokkanen.

Ikääntyvien osallistumista ja osallisuutta tuetaan eri tavoin

Viime vuoden helmikuussa käynnistynyt hanke on jo pitkällä mm. kaatumisen ehkäisy toimintamallin valmistelussa. Kaatumisten ehkäisyä pidetään yhtenä merkittävänä terveyttä ja hyvinvointia edistävänä toimenpiteenä, sillä tutkimustiedon mukaan jopa 50 % kaatumisen aiheuttamista murtumista voidaan ehkäistä säännöllisellä voima- ja tasapainoharjoittelulla. Kaatumisen ehkäisyssä on kyse myös muiden kaatumiseen vaikuttavien asioiden tunnistamisesta ja selvittämisestä.

–On tarkoituksenmukaista, että meillä on yhteinen tavoite ja yhteisiä tekoja, miten voimme lisätä ikääntyneiden omaa tietoisuutta, toimintaa ja osallisuutta kaatumisen ehkäisyyn sekä kaatumisvaaran vähentämiseen. Tämän lisäksi tarvitsemme eri toimijoiden välistä suunnitelmallista yhteistyötä, että jatkossa etelä-karjalaiset pysyvät pysty hyödyntämään digitalisaation mahdollisuuksia arjessaan.

–Paikallisen oppilaitoksen järjestämää maksutonta digitukea on tarjolla pandemiatilanteen salissa Arjen olohuoneissa, vinkkaa Hokkanen.

Hokkanen muistuttaa, että vaikeita erilaisia sähköisten palvelujen käyttöä tuodaan esille ja siihen rohkaistaan, on tärkeää huolehtia myös niiden ikääntyvien palveluista ja tarpeista, jotka syystä tai toisesta eivät pysty hyödyntämään digitalisaation mahdollisuuksia arjessaan.

Ikäihmisiä arvostavaa puhetta tulee lisää

Hankkeessa on kyse myös siitä,

Pexels

ke järjestää toukokuussa kaikissa alueen kunnissa ikäihmisten vaikuttamispäivät sekä maakunnallisia etäjumppapäiviä osana vanhusviikon toimintaa.

–Meillä on tutkitusti asioita, jotka vahvistavat aktiivisuutta, hyvinvointia ja terveyttä arjessa. Joillekin se tarkoittaa kulttuuria, toisille liikuntaa ja toisille sosiaalista osallisuutta. Käsitys hyvästä elämästä on kuitenkin yksilöllinen ja omaehtoinen.

Eräänä tärkeänä toimenpiteenä hankkeessa on ikäihmisten digiosaamisen vahvistaminen, vartiin yhteiskuntamme digitaitoja monissa arjen asioissa. Ikäystävällinen Etelä-Karjala -hanke on mukana paitsi suorassa ohjauksessa, myös vapaaehtoisten vertaisohjaajien perehdytyksessä.

”Ikääntyvistä tulisi viestiä arvostavasti ja kunnioittavasti.”

–Paikallisen oppilaitoksen järjestämää maksutonta digitukea on tarjolla pandemiatilanteen salissa Arjen olohuoneissa, vinkkaa Hokkanen.

Hokkanen muistuttaa, että vaikeita erilaisia sähköisten palvelujen käyttöä tuodaan esille ja siihen rohkaistaan, on tärkeää huolehtia myös niiden ikääntyvien palveluista ja tarpeista, jotka syystä tai toisesta eivät pysty hyödyntämään digitalisaation mahdollisuuksia arjessaan.

–Arvostava puhe on avain myös yksinäisyyden lievittämiseen. Se vahvistaa ikääntyvien tunnetta ja kokemusta omasta arvokkuudesta ja vaikutusmahdollisuuksista, toteaa Hokkanen.

Hokkanen toivookin, että nostaisimme ikääntyvien arvostamista ja tukimista heidän osallisuuttaan yhteisöissä – kukin omalla kohdallaan ja tavallaan.

–Välitetään yhdessä, sanoin ja teoin! Rohkaisee Sari Hokkanen.

EIJA FABRITIUS

Maria Manelius / Kirkon kuvapankki / KCSA

JUHLAVUOSI

Kirkon diakonia viettää 150-vuotisjuhlia vuonna 2022

vuosi 2022 on kirkon diakonian juhluvuosi, sillä tänä vuonna tulee kuluneeksi 150 vuotta ensimmäisestä suomalaisesta diakonissan vihkimyksestä. **Matilda Hoffman** vihittiin diakonisaksi Pietari-Paavalin kirkossa Viipurissa 1.9.1872. Sisar Matilda työskenteli Viipurin diakonisalaitekosen palveluksessa koko työuransa.

Juhlavuosi näkyy valtakunnallisesti ja paikallisesti

Juhlavuoden vieto näkyy valtakunnallisilla tapahtumilla kuten diakoniatyöntekijöiden juhlahiljimmiksi Lahdessa 20.2. sekä valtakunnallisilla Kirkon diakonapäivillä Helsingissä 15.–17.9. Lisäksi kirkon ohjelma Porin Suomi Areenassa heinäkuussa linkittyy eri tavoin diakonisiin teemoihin.

Juhlavuosi näkyy erityisesti paikallisesti ympäri Suomen. Diakonian viran päivää vietetään 1.9. useimmilla paikkakunnilla. Lähimmäisen päivä 11.9. on lähimmäisyyden, toisen huomioimisen ja arksen auttamisen juhlaa.

Lisäksi monissa seurakunnissa järjestetään juhlaa, jossa huomioidaan erityisesti vapaaehtoistyöntekijöitä. Vuoden mittaan monilla paikkakunnilla kerrotaan oman seurakunnan diakonian historiasta esimerkiksi näyt-

telyissä, tapahtumissa ja keskustelutilaisuuksissa.

Juhlavuosi näkyy ja kuuluu lisäksi television ja radion hartaushjelmissä sekä esimerkiksi Kirkko Suomessa -Instagram-tilillä, jossa kuukausittain viikon ajan seurataan diakonian arkea diakoniatyöntekijöiden kertomana. Viikolla 2 vuorossa on Ylöjärven seurakunta.

Diakonia on kirkon vahvuus

Ammatillisesti toteutettu diakoniatyö on kirkon vahvuus. Koulutetut sosionomi-diakonit ja sairaanhoitaja-diakonit tarjoavat luotettavaa ammattiapua hauraassa elämäntilanteessa oleville ihmisille tiiviissä yhteistyössä kuntien ja järjestöjen toimijoiden kanssa. Diakonissakoulutus mahdollisti aikanaan naisille työn kirkossa. Tänä kirkon palveluksessa on noin 1300 diakoniatyöntekijää.

”Jokainen kristitty voi toteuttaa diakoniaa arjen lähimmäisyytenä.”

Diakoniatyössä keskeistä on oikeudenmukaisuuden, yhdenvertaisuuden ja ihmisarvon puolestustaminen. Yhteisöllisyyden ja

osallisuuden vahvistamiseen pyritään erilaisilla toimintamuodoilla. Diakoniatyöntekijöiden keskusteluapu selkeyttää elämäntilannetta ja auttaa löytämään tarvittaessa muita avun lähteitä. Joissakin tapauksissa on mahdollista avustaa akuutissa taloustilanteessa. Lisäksi useimmat seurakunnat antavat ruoka-apua joko elintarvikkeina tai aterioina. Terveyskysymyksissä apu on esimerkiksi neuvontaa ja palveluohjausta. Kirkko on vahvistanut diakonista toimintaansa erityisesti koronaepidemian aikana, jotta etenkin haavoittuvimmassa asemassa olevien terveys ja hyvinvointi voidaan turvata. Tutkimusten mukaan suomalaisista enemmistö edelleen odottaa, että kirkko olisi näkyvästi mukana kantamassa sosiaalista vastuuta. Kirkon tehtävää ei nähdä yksin hengelliseen toimintaan keskittyvänä, vaan kirkon odotetaan panostavan myös auttamiseen ja hyvinvoinnin edistämiseen. Jokainen kristitty voi toteuttaa diakoniaa arjen lähimmäisyytenä.

► **Lisätiedot:** Diakonian juhluvuosi 2022 Diakonisen toiminnan periaatteet
► **Lähde:** Kirkon viestintä
Kirkon diakonia viettää 150-vuotisjuhlaa vuonna 2022 – evl.fi

Reijo Koirikivi / Studio P.S.V.

Vuoden diakoniatyöntekijä valitaan joka toinen vuosi. Vuoden 2020 diakoniatyöntekijä oli hiippakuntasihtööri Mirva Kuikka Oulusta.

Seija Puusaari

Diakonissa Seija Puusaaren ohjeen diakonian juhluvuoden villasukkaan löydät os. evl.fi/diakonianjuhluvuosi2022

Kirkkopalvelut

LAHJOITA MULLE HUOMINEN

Yhteisvastuukeräys 2022 nostaa esiin nuorten kokeman hädän ja toivottomuuden

Vuoden 2022 Yhteisvastuukeräyksellä autetaan koronapandemian seurauksista kärsiviä lapsia ja nuoria. Tuotosta 40 prosenttia jää nuorten hyväksi Suomessa tehtävään työhön seurakuntien sekä Lasten ja nuorten keskuksen toiminnan kautta. 60 prosentilla avustetaan kehittyvien maiden katastrofialueiden asukkaita Kirkon Ulkomaanavun työn kautta. Keräyksen suojelijana toimii tasavallan presidentti Sauli Niinistö ja yhteisvastuupiispana Turun arkkihiippakunnan piispa Mari Leppänen. Keräys alkoi sunnuntaina 6.2.2022 ja lahjoittaa voi koko vuoden 2022.

MAAILMANLAAJUINEN pandemia on osunut nuorille herkkään ikävaiheeseen ja koetellut ikäpolvea kovalalla kädellä niin Suomessa kuin globaalisti maailmalla. Terveystien ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) vuonna 2021 toteuttaman kouluterveyskyselyn tulokset paljastivat suomalaisnuorten mielenterveyden heikentyneen pandemian aikana.

—Lapset ja nuoret ovat arvokkaita, mitä meillä on. He ovat meidän tulevaisuutemme kaikkialla maailmassa. Me yhdessä voimme pitää huolta, että jokaisen lapsen ja nuoren rinnalla on turvallisia aikuisia, joiden avulla vuoden 2022 Yhteisvastuupiispa **Mari Leppänen**.

Yhteisvastuulla 2022 lisää aikuisten tukea nuorten arkeen

Tämänvuotisen Yhteisvastuukeräyksen tuotolla koronan lieveilmiöitä kohdanneiden nuorten arkeen tarjotaan lisää aikuista tukea matalan kynnyksen menetelmin. Suomeen jäävästä 40 prosentin tuotto-osuudesta puolet saa Lasten ja nuorten keskus, jossa kehitetään jalkautuvia palveluja tukemaan lasten ja nuorten hyvinvointia.

Lasten ja nuorten keskuksen et-

sivän nuorisotyön Palveluoperaatio Saappaan toimintaa laajennetaan keräystuotolla uusille paikkakunnille ja toimintaa levitetään myös kouluun. Valtakunnallisesti toimivaa NettiSaappaasta, jossa vapaaehtoiset etsivät aikuista kuuntelijaa kaipaavia nuoria eri sosiaalisen median alustoilla, laajennetaan.

Keräysvaroilla kehitetään ja laajennetaan myös Moottoripaja- sekä Perheystävä-toimintoja. Moottoripajat ovat nuorten harrastuspaikkoja, joissa rassailun ohella opitaan arjen hallintaa, pohditaan tulevaisuutta ja pidetään hauskaa ilman päihteitä. Perheystävä tarjoaa tukea yksinäisille, kuormittuneille tai syrjäytymisuhan alla oleville lapsiperheille.

Suomeen jäävästä Yhteisvastuutuotosta 20 prosenttia jää paikallisseurakunnille ahdingossa olevien nuorten tukemiseksi tehtävään työhön sekä diakonia-avustuksiin oman seurakunnan alueella.

Kaukana tarve on vieläkin suurempi kuin meillä

Yhteisvastuukeräyksen tuotosta 60 prosenttia ohjataan Kirkon Ulkomaanavun (KUA) katastrofirahastoon, jonka avulla pystytään käyn-

nistämään ja toteuttamaan hätäapua kehittyvien maiden humanitaarisissa katastrofeissa. Avustustarpeiden syyt ovat useimmiten luonnonkatastrofit, poliittisten selkkauksen seuraukset sekä suuronnettomuudet. Tämänvuotisessa keräyksessä esillä on erityisesti KUA:n työ Etelä-Sudanissa, jonne sisällissodan väkivaltaisuksia paenneet perheet ovat palaamassa takaisin.

Etelä-Sudanissa KUA tukee yhteisvastuuvarojen perheiden ruokaturvaa sekä toimeentulomahdollisuuksia. Syksyllä 2021 alkaneessa toimeentulo-ohjelmassa pyritään avustamaan myös pakolaisuudesta palaavien lasten ja nuorten koulukuluissa. Peruskouluja tuetaan opetuksen järjestämisessä. Kehittyvissä maissa koulunkäynti keskeytyi koronan myötä monien nuorten osalta usein kokonaan.

► yhteisvastuu.fi
► kirkonulkomaanapu.fi
► lastenjanuortenkeskus.fi

#yhteisvastuu2022
#lahjoitamullehuominen

YHTEISVASTUU

LÄHIMMÄISENRAKKAUDEN KANSANLIKE.

Yhteisvastuukeräykseen voit lahjoittaa monin tavoin

Lähikeräysten ohella voit antaa lahjasi Lappeenrannan seurakuntien yhteisvastuulle:

MobilePayllä seurakunnan numeroon:

- Joutseno 25930
- Lappee 70631
- Lappeenranta 35055
- Lauritsala 13897
- Sammonlahti 61016

Tekemällä lahjoituksen suoraan seurakunnan **nettilahjoitussivulla** osoitteessa:

- yhteisvastuu.fi/joutseno
- yhteisvastuu.fi/lappee
- yhteisvastuu.fi/lappeenranta
- yhteisvastuu.fi/lauritsala
- yhteisvastuu.fi/sammonlahti

Tilisiirrolla lahjoitettaessa Yhteisvastuun tilit ovat:

- Aktia FI82 4055 0010 4148 41
- Nordea FI16 2089 1800 0067 75
- OP FI14 5000 0120 2362 28
- Saaja: Kirkkopalvelut ry/Yhteisvastuukeräys

Jos lahjoitat tilisiirrolla, lisää lahjoitukseesi seurakunnan viitenumero:

- Joutseno 304162
- Lappee 304272
- Lappeenranta 304285
- Lauritsala 304298
- Sammonlahti 304515

Kiitos lahjoituksestasi!

Kirkkopalvelujen keräyslupa RA/2020/639

Raamatunkäyttäjä, ole varovainen!

RAAMATTU on kristitylle tärkeä opus, eräänlainen käyttöohje elämään. Viime viikkojen uutisvirta on jälleen muistuttanut, kuinka vaikeaa tämän ohjeen lukeminen pahimmillaan voi olla. Innokkaana luonnontieteilijänä vaadin myös Raamatulta liian helposti selkeitä ja yksiselitteisiä vastauksia kysymyksini, vaikka uskossa ja Raamatussa on kyse kaikesta muusta. Koska lähtökohtana on yksiselitteisyyden sijaan jokaisen henkilökohtainen vakaumus ja tapa tulkita Jumalan antamia tekstejä, saatamme joutua ristiriitoihin ja asettua lähimmäistämme vastaan myös Raamatun äärellä. Tällä voi kärjistyessään olla rapauttava vaikutus kirkkoomme, jolloin alkuperäisen suunnitelman vastaisesti ajadummekin kauemmas Jumalasta.

Jokaisella on oikeus tulkita lukemaansa tekstiä juuri kuten itse haluaa. Minä en ymmärrä mitään teologista tai Raamatun tieteellisestä selittämisestä, mutta olen oikeutettu lukemaan ja ymmärtämään omalla tavallani. Sama koskee sinua, naapurin pappia ja Päivi Räsästä. Esimerkiksi lukijan ymmärrys tuhansien vuosien takaisesta ihmiskäsityksestä, omat henkilökohtaiset moraalikäsitkset sekä erinäiset käännöskukkaset ovat läpi historian puhuttaneet raamattupiireissä. Avoin keskustelu eri tulkitsijoiden välillä on sallittua ja suotavaa, mutta jostain syystä erilaisten tulkintalinjoja hyväksyminen on meille ajoittain kovin vaikeaa. Haasteet alkavat, jos alamme ulkopuolisina kritisoida toisen lukijan tulkintoja pitäen omia eriäviä ajatuksiamme ylivertaisina.

Mietiskeltävää alkaakin riittää, kun pahimmillaan erilaisista tulkinnoista joudutaan vääntämään oikeussaleissa asti. Tuskin voin ikinä ymmärtää, miten juristi selviää työtehtävästään, jossa joutuu ratkomaan toisen ihmisen vakaumukseen pohjautuvia pulmia. Raamatun ohella myös Suomen laki antaa monelta osin lukijalleen tulkinnanvapauksia, joten oikeustieteiden sijaan pidättäydyn mielelläni luonnontieteissä myös vastaisuudessa.

Jos kuitenkin on vaarana, että oma raamatuntulkinta on joltain osin lainvastaista (esimerkiksi yhtäläiset ihmisoikeudet kieltävää), voi kyseisen tulkinnan onneksi jättää julistamatta kärkeästä koko kansalle ja tällöin myös välttyä oikeustoimilta. Oman vakaumuksen ja poliittisten mielipiteiden raja voi olla häilyvä, mutta on sallittua epäriidä, jättää kommentoimatta ja elää omien arvojen mukaista elämää kaikessa hiljaisuudessa. Jos kuitenkin marssit Raamattu kourassa sosiaaliseen mediaan, seurakuntaneuvostoon tai hyvinvointivaltuustoon kertomaan, miten asiat pitäisi hoitaa, ole varovainen. Joku toinen saattaa lukea samaa teosta eri tavalla ja se hänelle sallittakoon.

ELMO

Kirkon mediapankki

Kimmo Petrell

Erityisammattimiehen sijaisena toimiva Santeri Tonteri laittaa haudan tukivarusteita ja lankkuja varastoon.

HAUTAUSTOIMI

Haudan lepoon

Korona-aika ei ole lisännyt hautausten määrää.

TYÖNJOHTAJA Kimmo Petrell on työskennellyt Joutsenon hautausmailla ja kirkossa vuodesta 2003 lähtien. Hautaustoimen monenkirjajien tehtävien lisäksi Petrell hoitaa omalta osaltaan myös monia kirkkorakennukseen liittyviä järjestelytyöitä. Kirkon ja siunauskappelin suntuioiminnan organisointi on myös osa Petrellin työnkuvaa.

Joutsenon seurakunnassa toimittetaan vuosittain n. 130 hautaaman vastaava luku on n. 800. Korona-aika ei Petrellin mukaan ole lisännyt Suomessa hautauksien määrää, etenkin kun samaan aikaan influenssan aiheuttamien kuolemien määrä on lisääntyneiden hygieniasuositusten vuoksi vähentynyt.

Uurnahautausten suosio on ol-

lut muun maan tavoin myös Joutsenossa jatkuvassa nousussa. Viime vuonna niitä oli Joutsenossa 62,5 % hautauksista ja koko seurakuntayhtymässä osuus oli 54 % –Imatralla luku taitaa olla 80 prosenttia, Petrell toteaa. Yksi tekijä kehitykseen lienee tähän tarpeeseen suunnitellut kauniit uurnalehdot, joita on noussut jo useille hautausmailla. Hän pitää kehitystä positiivisena, koska uurnahautaus säästää tilaa arkkuhautaukseen verrattuna.

–On kallista perustaa uusia hautausmaita. Jos olisi pelkkää arkkuhautausmaita, niin meiltäkin loppuisivat maat äkkiä.

Mullan alla

Kirkkohallituksen ohjeistuksen myötä ruumisarkkujen ja uurnien

on pitänyt olla täysin maatuovia vuodesta 2017 lähtien. Täten niissä ei käytetä enää keinokuituverhoiluja ja muovia.

Hautoja kaivava **Marko Lampinen** on työskennellyt kaksi vuotta vakituksena traktorinkuljettajana pääsääntöisesti Joutsenon hautausmaalla. Hautoja ei kaiveta joka viikko.

–Saattaa olla, että jollakin viikolla ei ole hautauksia ja toisella on kolme arkkuhautautusta, Lampinen kertoo. Talvipakkasilla on käytössä roudansulatin, joka laite- taan haudan päälle vähintään vuorokausi ennen maan kaivamista. Hauta kaivetaan kaivurilla, jolloin paikalla tulee olla työturvallisuuden vuoksi vähintään kaksi työntekijää.

Arkkuhautaa kaivaessa tärkein-

Kimmo Petrell

Marko Lampinen peittää haudaa.

tä on, että hauta pysyy kasassa ja että se on turvallinen haudalle tulijoille. Joutsenon hautausmaalla haudankaivuussa oman haasteensa tuo soraama, jonka vuoksi haudat pitää tukea laudoittamalla.

–Monilla hautausmailla maa-aines sallii kaivamisen ilman tukivarustelua, Petrell toteaa.

"On tavallista, että hautaustoimisto järjestää omia kantajiaan."

KIMMO PETRELL

sanoo. Paikalle, johon on kaivettu sekä syvä että matala hauta, ei voi laittaa uutta arkkuhautaa 25 vuoteen. Uurnia sen sijaan tähän haudataan voisi heti haudata useitakin. Viikonlopun siunausten jälkeen Lampinen peittää haudat yleensä seuraavana maanantaina. Hänen työhönsä sisältyy hautojen kaivamisen ohella lukuisia tehtäviä, kuten talvella tehtävät lumityöt ja kesällä suoritettavat hautakivien oikaisut.

Nykypäivää

Korona-aika ei ole Petrellin mukaan muuttanut suuresti siunaustilaisuuksia, paitsi väkimäärien osalta. Joutsenon kappeliin otettiin rajoitusten aikana 33 henkeä, kun normaalisti sinne mahtuu sata ihmistä.

–Meillä on siellä maskeja ja käsisidesiä. Ihmiset tuntuvat noudattavan suosituksia hyvin.

Petrell on huomannut suhtautumisen hautajaissaattueisiin muutuneen ajan myötä.

–Huomaa, että ennen vanhaan opetettiin jo lapsia, että kun saatue tulee, ollaan hiljaa ja pojat ottavat hatun pois päästään. Jotkut vanhemmat tekevät näin vieläkin.

Tavallisempaa kuitenkin on, että käännetään katse muualle ja ollaan kuin ei oltaisiakaan.

Moni ei myöskään hidastele ruumisauton vuoksi.

–Ennen körötelttiin sen takana, eikä kukaan ajatellutkaan menevänsä ohi. Nykyään suurin osa varmaan ohittaa ruumisauton, eikä ole moksiskaan.

Petrellin mukaan on yleistä, ettei arkunkantajia löydy riittävästi hautajaisvieraiden joukosta.

–Tänä päivänä on melko tavallista, että hautaustoimisto järjestää sinne omia kantajiaan, tai että seurakunta laskee arkon hautaan myöhemmin.

Hän ei usko, että väliaikaiset koronarajoitukset johtavat muistotilaisuuksien suosion pysyvämpään hiipumiseen.

–Mielestäni ne kuuluvat tärkeänä osana surutyöhön ja vainajan kunnioitukseen. Kun oma äiti-ni kuoli korona-aikana toissa maraskuussa, pidettiin pieni muistotilaisuus ja isompi tilaisuus heinäelokuussa, jolloin se oli taas mahdollista.

ATSO SUOPANKI

**TURVALLISTA ASUMISTA
HALEJA JA HOIVAA
KOSENKODISSA**

040 143 0456

www.kosenkoti.fi

**SUOMALAISTA
PALVELUJA**

**YHTEIS
HUONALLINEN
YRITYS**

**LIIKKEELLE
KORONASTA
HUOLIMATTA**

Varaa aika maksuttomaan liikuntaneuvontaan ja etsitään yhdessä juuri sinulle mielekäs tapa liikkuu.

Liikuntaneuvonta on tarkoitettu vähän liikkuville henkilöille.

Ota yhteyttä:
puh. 040 776 9560 tai
puh. 040 481 9399

Lisätiedot:
lappeenranta.fi/ohjattuliikunta

LAPPEENRANTA

Myö liikutaa!

Hanki itsellesi ikimuistoinen hääpäivä!

VIHKIPÄIVÄ ti 22.2.2022

Lappeenrannan kirkossa (Mannerheimink. 1)

Seurakunta tarjoaa kakkukabulit ja tarvittaessa vihkimisen todistajat.

Varaukset ja lisätiedot:
lappeenranta.palvelupiste@evl.fi
040 3126 282

Mirjaminkukka

HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA

KAUPPAKATU 47, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360

mirjaminkukka@gmail.com, www.mirjaminkukka.fi

Suomen Kivivalmiste Oy:n hautakiviedustus

Majataloilta

**Ilkka Puhakka
Jukka Jämsén
Pekka Simojoki**

pe 11.2. klo 18 Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 38

Parituntinen hyvän musiikin, iloisen puheen ja virvoittavien rukousten äärellä.

Astu rohkeasti sisään!

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

MISSIO2022

EKUMENINEN YHTEISTYÖ

Lappeenrannan kirkossa toimitetaan myös katolisen kirkon messuja

Pyhän Ursulan seurakunnan messuja pidetään Lappeenrannan kirkossa kahdesti kuukaudessa.

PYHÄN URSULAN seurakunta on yksi katolisen kirkon seurakunnista Suomessa. Pyhän Ursulan seurakunnalla on kirkko Kouvolassa, joka on seurakunnan keskuspaikka. Seurakunta on laaja. Siihen kuuluu Päijät-Häme, Kymenlaakso ja Etelä-Karjala sekä Loviisan seutu. Seurakunta on aloittanut 1985 kappeliseurakuntana entisen Kymen läänin alueella, ja siitä alkaen katolisia messuja on pidetty satunnaisesti myös Lappeenrannassa.

Vaikka seurakunta on maantieteellisesti laaja, siihen kuuluu vain reilu kuusisataa jäsentä. Pyhän Ursulan seurakunnan kirkkoherra on **isä-Tuomas**, suomalaisittain **Tuomas Nyyssölä**. Tuomas on toiminut seurakunnan kirkkoherrana 2,5 vuotta.

Reilun kahden vuoden ajan Pyhän Ursulan seurakunta on pitänyt messuja Lappeenrannan kirkossa

kaksi kertaa kuukaudessa. Aiemmin seurakunta piti messunsa Lappeenrannan ortodoksisen kirkon seurakuntasalissa. Seurakunta koontuu messuun joka kuukauden 1. ja 3. lauantai klo 16.30.

”Jos messu pidetään kokonaan latinaksi, niin silloin se on kaikille yhtä tuttu tai vieras.”

TUOMAS NYYSÖLÄ

Seurakunta on erittäin kansainvälinen. Reilusta kuudestasadasta jäsenestä noin kolmasosa on suomea puhuvia. Seurakunnan mes-

sut pidetään osittain suomen kielellä ja osittain latinaksi.

– Kun seurakuntalaisissa on monia kieliä ja kansallisuuksia, pitää messun millä kielellä tahansa, niin osalle seurakuntalaisista kieli on vieras. Jos messu pidetään kokonaan latinaksi, niin silloin se on kaikille yhtä tuttu tai vieras, pohtii isä-Tuomas.

Seurakunta on laaja, mutta sillä on vain yksi palkattu työntekijä. – Kyllä se on välillä raskasta, kun seurakuntaiset ovat niin hajallaan, toteaa isä-Tuomas.

Toisaalta isä-Tuomas pitää siitä, että työ on vapaata.

Löytävätkö seurakuntaiset messuun koronan jälkeen, on suurin kysymys.

– Kyllä heidän pitäisi löytää, naurahtaa isä-Tuomas.

– Ruohonjuuritason ekumeniaa on se, että katolinen seurakun-

Isä Tuomas Nyyssölä on Pyhän Ursulan seurakunnan kirkkoherra.

ta pitää messua luterilaisessa kirkossa.

Isä-Tuomas toivottaa luterilaiset tervetulleiksi messuun ja samalla muistuttaa, että meillä ei ole ehtoollisyhteyttä. Ehtoollisen sijaan luterilaiset voivat tulla siunattaviksi. Tuolloin merkiksi voi laittaa oi-

kean käden vasemmalle olkapäälle, niin papin ei tarvitse ehtoollista jakaessa kysyä, onko ehtoollisvieras katolinen.

HANNU HAIKONEN

Lappeenrannan seurakunnan kirkkoherra

Keksi uusi nimi lehdellemme!

Seurakuntatervehdys on ilmestynyt 1960-luvulta lähtien samalla nimellä. Ulkoasu ja sivumäärä ovat vuosien varrella hieman uudistuneet.

Tuumimme, että nyt voisi olla sopiva hetki muuttaa lehden nimeä 2020-luvun henkeen sopivaksi.

Sisällöllisesti pyrimme pitämään lehden edelleen mukana ajassa kertomassa paikallisia ja seurakuntalaisia kiinnostavia teemoja ja ilmiöitä sekä tapahtumia.

Tule mukaan kehittämään lehteä – aloita vaikka ehdottamalla uutta nimeä!

Nimiehdotukset käsitellään lehden toimitusneuvostossa ja järjestämme nimiehdokkaista kilpailun tämän vuoden aikana. Voit siis vaikuttaa lehden tulevaisuuteen moneen kertaan – seuraa siis lehteämme ja osallistu!

Voit myös vaikuttaa lehden kehittämiseen antamalla palautetta sisällöstä, ulkoasusta tai nimestä – mistä vain haluat. Anna palautetta tai nimiehdotuksesi lehden verkkosivun lomakkeella tai suoraan toimitussihteerille sähköpostitse: eija.fabritius@evl.fi.

www.lappeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys

Seurakuntatervehdys-lehden toimitusneuvosto

Kirkon mediapankki

SUOMEN EV.LUT. KIRKKO

SEURAKUNTAVAALIT.FI

ENNAKKOÄÄNESTYS 8.–12.11.2022
VAALIPÄIVÄ 20.11.2022

**viljelijä
varjelijä
haaveilija**

Asetu ehdolle sellaisena kuin olet.
#SEURAKUNTAVAALIT

SEURAKUNTAVAALIT

Seurakuntavaalit pidetään marraskuussa

Seurakuntiin valitaan uudet luottamushenkilöt ensi syksyn vaaleissa kaudelle 2023–2026. Ennakoäänestys pidetään 8.–12.11. ja varsinainen vaalipäivä on 20.11.

SUOMEN ev.lut. kirkkoon kuuluu lähes 3,7 miljoonaa ihmistä. Jäsenistöön sisältyy monin eri tavoin kirkosta ajattelevia ja maailmaa näkeviä ihmisiä. Kirkko tarvitsee sitoutuneita, eri-ikäisiä ja erilaisista taustoista tulevia päättäjiä.

Seurakuntavaaleissa valitaan seurakuntien luottamushenkilöt, jotka vaikuttavat monin eri tavoin seurakuntansa työhön ja tulevaisuuteen. He tekevät seurakuntien taloutta, henkilöstöä ja kiinteistöjä koskevia päätöksiä. Luottamushenkilöiden joukosta valitaan kirkon ylintä päättäntävaltaa käyttävät kirkolliskokousedustajat.

Seurakuntavaaleissa äänestys-oikeus on jokaisella yli 16-vuotiaalla seurakunnan jäsenellä ja kaikilla

täysi-ikäisillä jäsenillä on mahdollisuus asettua ehdolle.

”Seurakuntavaaleissa äänestys-oikeus on jokaisella yli 16-vuotiaalla seurakunnan jäsenellä.”

Ehdokkaaksi pyrkivän henkilön tulee olla seurakunnan jäsen viimeistään silloin, kun ehdokasasettelu päättyy, eli 15.9.2022. Voidakseen asettua ehdolla tämän tulee täyttää 18 vuotta viimeistään

vaalipäivänä 20.11.2022.

Seurakuntavaalien kampanjan pohjana on kirkon Ovet auki -strategia. Tämän mukaan kirkon tulee kutsua kaikki sisään. Slogan ”uskottu toivottu rakastettu” ja viesti ”äänestä sellaisena kuin olet” kiteyttävät ajatuksen siitä, että olemme kaikki tervetulleita kirkkoon ja äänestämään, ja että olemme uskottuja, toivottuja sekä rakastettuja.

Tervetuloa asettumaan ehdolle ja äänestämään seurakuntavaaleissa!

► **Lähde:** Seurakuntavaalien 2022 vaaliviestintäsuunnitelma.
► **Seurakuntavaalit.fi-sivusto** avataan maaliskuussa.

Kirkon mediapankki

uskottu toivottu rakastettu

#SEURAKUNTAVAALIT SUOMEN EV.LUT. KIRKKO

ARMI AUTTAA

Miksi jumalanpalveluksissa kerätään kolehti?

KIRKKO AVUSTAA monin tavoin ihmisiä heidän vaikeuksissaan suurillakin summilla. Voi tuntua oudolta, kun messussa ja sanajumalanpalveluksessa kerätään kolehti, joka koostuu vain kolikoista ja muutamista se-teleistä.

Mistään rituaalista ei kuitenkaan ole kyse. Mikään ei estäisi kokoamasta kolehdeilla todella merkittäviäkin summia.

Kolehtia ei voi jättää pois jumalanpalveluksista, sillä lähimmäisen auttaminen on niin olennainen osa kristittyjen elämää, että sen on toteutettava myös messussa ja sanajumalanpalveluksessa.

Perinteisesti kolehti-ilmoituksen yhteydessä on kerrottu edellisen sunnuntain kolehdin tuotto. Tuon tavan soisi elpyn!

Naisten hyvänolonleiri
30.9.-2.10.2022 Tuosassa
Hemmotteluja, puuhastelua, hiljentymistä ja jumppaa.
Maarit Hirvi, Lea-Tuuva Kultanen ja Nina Lähde.
Tied. maarit.hirvi@evl.fi/0403126502
Sammonlahden seurakunta

SAMMONLAHDEN SEURAKUNTA[†]
Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

Sammonlahden kirkko 30 v.

JUHLAMESSU

Marianpäivänä 27.3. klo 18

Saarna piispa Seppo Häkkinen

Klo 16
Kirkon taide-esineistä kertovan kirjasen julkistaminen

Klo 17
Juhlahahvit

AAMUKAHVILLA

Monen toiminnan Aune Rauma:

”Haluan auttaa ja jakaa tätä elämäntapaani”

VAPAAEHTOISTYÖNTEKIJÄ ja monessa mukana oleva lappeenrantalainen **Aune Rauma** haluaa auttaa ihmisiä ja viestittää sitä rauhallisuutta ja turvallisuutta mitä hän on itse saanut ja mitä hän ihmettelee jokaisena uutena elämänsä aamuna. Tähän aamukahvihaastatteluun Aune pysäköi autonsa Lauritsalan seurakuntakodin eteen ja käy rauhallisesti sisään Puodin ja Pannun kahvipöytään, jossa hän tapaa ihmisiä keskustellen päivän mittaan heidän kanssaan kaikesta maan ja taivaan väliltä.

Aune Rauman elämä Puodin ja Pannun kahvitilan rukoustaloon on kulkenut pitkän, mutta sitäkin antoisamman ja siunatun tien, josta saamastaan arvokkaasta lahjasta hän kiittää joka päivä ja ilta. Nivalassa syntyneen Aunen perhe asui vaatimattomassa mökissä, jossa Aunella oli viisi sisarusta. Kotona hän oppi jo pienenä työnteon ja aika ei käynyt lapsena koskaan pitkäksi. Kotona autettiin toinen toistaan. Hänen tiensä lähti Pohjois-Pohjanmaan lännen mailta itään päin ensin Kymenlaaksoon lapsenlikaksi, josta Jaakkiman opistoon ja edelleen Raamatutuopistoon ja Kotisisaropistoon. Siellä hän tutustui Pelastusarmeijan toimintaan.

Vahva kutsumus

–Pelastusarmeijan kutsumus tuntui niin vahvalta kutsumukselta ja johdatukselta minulle, että tunsin sen kuuluvan minulle syrjäyttäen kaiken muun sen hetkisen elämän tavoitteet. Se oli niin vahva, että siinä ei ollut mitään muuta vaihtoehtoa. Ja niin olen sen kokenut vuosikymmenten saatossa oikeak-

si ja minun elämäntehtäväkseni. Se oli Jumalan kutsumus minulle, sanoo Aune.

–Lopullisesti koin tämän johdatuksen Helsingissä mentyäni Pelastusarmeijan kadettikouluun. Sen jälkeen kiersin Suomea ristiin rastiin 38 vuotta. Aloitin palveluksen Kemijärvellä. Sisämaan kaupungeista tulivat tutuksi myös Kajani, Savonlinna ja Joensuu. Rannikkokaupungit; Oulu, Rauma, Turku, Helsinki ja Kotka olivat merenrannan toimintapaikkoja. Määräykset olivat 1–5 vuotta paikassaan. Aina ei ollut helppoa, mutta auttamisen halu oli sydämessä niin vahva, että se tuntui oikealta. Olin tullut ulkopuolisena Pelastusarmeijan toimintaan ja en alkuun tiennyt kaikkea siihen liittyvää, mutta ajattelin, että hyppään kuin uima- taidoton veteen, räpiköin ja opin uimaan ja nousen pintaan. Ja niin siinä kävi, sanoo Aune.

”Jokainen päivä on arvokas lahja. Käynkin joka aamu ’työneuvotteluja’ Herrani kanssa, että mitä tänään tehdään ja pyydän niille siunausta.”

AUNE RAUMA

”Sydän Jumalalle, käsi ihmiselle”-periaate tuli häneen vahvana. Kiertäessään kenttätössä tu-

–Kaikki se mitä olen tehnyt on kuulunut minun elämäntehtävääni. Olen kiitollinen myös kaikille vastavuoroisesti minua auttaneille, sanoo Aune Rauma.

tuksi tulivat esimerkiksi Helsingin kaupunki ja sen kadut, ravintolat ja julkisuuden henkilöt. Pelastusarmeijan sotilaat vierailivat 1970–80-luvuilla ravintoloissa myymässä Sotahuuto-lehteä. Myynti tehtiin pääasiassa silloin pöydissä kun orkesteri oli tauolla. Ihmisten käyttäytyminen Pelastusarmeijan myyjään oli poikkeuksetta tuossa myyntitapahtumassa kunnioittava.

–Ovelta ovelle -myynnissä soitin muun muassa **Åke Lindmanin** ovikelloa kun **Pirkko Mannola** oli pyytännyt laulukirjaa ja niin ovi avautui. Samoin kuin **Teija Sopanen** osti myös kotiovelta lehden, muistelee Rauma.

Pelastusarmeijan upseeriksi ylennyt Aune kertoo lisäksi Pelastusarmeijan toiminnan aloittaneen Turussa ollessaan EU-avustuksien jakamisen. Samoin kirpputoritoiminta on saanut pelastusarmeijalta idean. Ja monet meistä muistavat Joulupata-keräykset ennen joulua kadun kulmissa. Lappeenrannan Pelastusarmeijan työssä Aune oli 1976–77. Tällä hetkellä Lappeenrannassa ei ole omaa yhteisön osastoa. Noilta Pelastusarmeijan vuosilta Aunelle tuli pal-

jon ystävyys-suhteita ja tapaamisia, joita voi nyt muistella ja pitää yhteyksiä.

Eläkkeelle Aune jäi vuonna 2008. Mutta sen jälkeen oli kuin itsestään selvää, että auttamistoiminta ja ihmisten kanssa tekeminen jatkui aivan kuten ennenkin. Toimintaa ja virtaa riittää. Aune toimii tällä hetkellä aktiivisesti Kristillisissä Eläkeläisissä, Seniorikurorossa, Lauritsalan kirkkokurorossa, Lappeenrannan Valkonauharyssä, Naisten raamattupiirissä ja Lauritsalan seurakunnan pitämässä Puoti ja Pannu -rukoustalossa vapaaehtoisena. Aune pitää tilassa hartauksia ja säestää kitaralla lauluja. Hän on ollut omaishoitajana ja lisäksi tehnyt diakoniatyötä näkönsä menettäneelle ihmiselle lukemalla Seurakuntatervehdyslehden ja kirkolliset ilmoitukset ja kuolleiden risti-ilmoitukset Etelä-Saimaa-lehdestä.

”Tuhlaajapoika vieraalta maalta...”

Aunen työssä ja toiminnassa on sattunut kaikenlaista. Hän muistaa erään, melkein pä farssisen tapauksen oman lauluryhmän esiintymisestä Lappeen Marian kirkon rap-

pusilla, kun samaan aikaan Kirkkopuiston edessä olleelle linja-autopysäkillä pysähtyi Tallinnan risteilyltä tullut turistibussi.

–Se oli jotenkin hassua, kun ihmiset tulivat autosta olutkärrineen omassa tunnelmassaan siihen kuoromme eteen, kun me lauloimme samalla että ”Tuhlaajapoika vieraalta maalta, kulje nyt isäsi kotihin...”, muistelee Aune.

–On tämä niin ihmettä ja ihmeellistä ollut. Ajan autolla. Jaksan mennä ja tulla. Olen selvinnyt neljästä syövästä kehon riisumisena ja sädehoitoina. Jokainen päivä on arvokas lahja. Käynkin joka aamu ”työneuvotteluja” Herrani kanssa, että mitä tänään tehdään ja pyydän niille siunausta, kertoo Aune Rauma.

Vallitseva koronakaan ei ole Aune lannistanut. Hän alkoi järjestellä tiukempien rajoitusten aikana kotona papereita ja vaatekaappia. Ja oman Facebook-sivun muistelmiin tulee lapsuusmuistojen rivejä päivittäin. Ilo, rauhallisuus, turvallisuus ja mielenrauha välittyvät ympäristöön mitä lämpimimmintästä aamukahviseuraa.

KEIJO MARTIKAINEN

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 6.4. ES Keskiviikon välissä. 20-sivuinen pääsisäisnumero sisältää juhluvuotta viettävän Sammonlahden seurakunnan nelisivuisen liitteen.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaaliehdotuksia lukijanpalstalle 7.3. mennessä lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuillamme lapeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys. Verkkosivuiltamme lapeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Seuraa meitä myös somessa:

facebook.com/lapeenrannanseurakunnat

instagram.com/lprseurakunnat

twitter.com/lprseurakunnat

youtube.com/lprseurakunnat

Uloista talven jatkoa!

